

Discussieonderwerp maart - De jeugd koesteren is de toekomst koesteren

SGI-president Daisaku Ikeda zegt: “Ik ben ervan overtuigd dat geloven in jongeren, naast hen staan als vriend, oudere broer of zus, en hen koesteren alsof het onze eigen kinderen zijn, de sleutel is jonge mensen helpen capabel te worden. Onze levendige en dynamische organisatie voor kosenrufu [wereldvrede], die steeds opnieuw capabele jonge mensen voortbrengt met een sterk gevoel voor verantwoordelijkheid en een duidelijke missie in het leven, is een bron van grote hoop voor de wereld.”¹

Hij moedigt de jeugd aan de moed te hebben om op eigen benen te staan - om alleen op te staan: “Het is niet goed om blindelings de massa te volgen. Zonder echt na te denken ergens in meegaan, alleen maar omdat iedereen het doet, of tevreden zijn omdat je zelf geen beslissingen hoeft te nemen, leidt tot mentale luiheid en apathie. En dat is gevaarlijk. Wanneer iedereen zegt dat oorlog goed is, haast iedereen zich massaal naar de oorlog, zonder tegenspraak of verzet - zelfs als ze weten dat dit rampzalig zal aflopen. Niemand heeft dan de moed om op te staan en dapper te zeggen: ‘Oorlog is verkeerd!’ Ze gaan gewoon mee met het heersende sociale klimaat en met wat op dat moment populair lijkt te zijn.

“Maar we mogen ons niet laten misleiden. We mogen onze toewijding aan vrede, onze leergierigheid en onze liefde voor de mensheid nooit opgeven. Het vereist moed om deze waarden zelf in praktijk te brengen en anderen aan te moedigen dat ook te doen. Wij hebben deze moed in ons. Het is iets wat we van binnenuit kunnen oproepen. Zonder nadenken de massa volgen is geen moed, maar lafheid. Het is fascisme, geen democratie. In een democratie is het belangrijk dat we allemaal erkennen dat wijzelf de hoofdrolspelers van de samenleving zijn en als zodanig een verantwoordelijkheid hebben. Toch zien we vaak het tegenovergestelde: te veel eigenbelang - de houding ‘zolang ik gelukkig ben, is dat het enige wat telt’ - en de mentaliteit ‘het is veiliger om mee te gaan met wat iedereen zegt’.

“Alleen wanneer mensen de moed hebben om ‘alleen op te staan’, kunnen ze de wereld in de richting van vrede en het goede leiden. Wanneer zulke moedige mensen hun krachten bundelen en zich verenigen in sterke solidariteit, kunnen ze de samenleving veranderen. Maar het begint allemaal bij jou. Jij moet moedig zijn. De rest komt daaruit voort.”²

Omdat één enkele persoon een grote verandering in gang kan zetten, is onze eigen vastberadenheid van doorslaggevend belang. Kosenrufu wordt vaak gezien als iets dat pas in de verre toekomst bereikt kan worden, maar we kunnen het ook zien als een proces dat steeds opnieuw door individuen in gang wordt gezet. Net zoals een steen rimpelingen veroorzaakt wanneer hij in een vijver wordt gegooid, heeft de manier waarop we onze boeddhistische beoefening in praktijk brengen een grote invloed op de mensen om ons heen. Het bepaalt hoe we van moment tot moment leven, hoe we voor anderen zorgen en hoe we hen ondersteunen.

De hartstocht en kracht van de jeugd zullen een nieuw tijdperk creëren. Daarom is het van essentieel belang dat we jongeren vertrouwen, hen moed en zelfvertrouwen bijbrengen en hen de weg wijzen naar een toekomst die wordt gekenmerkt door hoop, waardigheid en verantwoordelijkheid.

¹ *Sheikyo Shimbun*, 24 november 2006.

² Uit *Discussions on Youth II* (Gesprekken met jongeren, deel 2), in september 2000 in het Japans gepubliceerd.

- Wat sprak je het meest aan in wat we net hebben gelezen?
- Wanneer heb jij in je leven ervaren dat iemand in je geloofde of je aanmoedigde?
- Wat betekent 'alleen opstaan' op dit moment voor jou?